

Забидий / ВАҲИЙНИНГ БОШЛАНИШИ КИТОБИ / 1838-ҳадис

1838/5375 - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: أَصَابَنِي جَهْدٌ شَدِيدٌ فَلَقِيتُ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ، فَاسْتَفْرَأْتُهُ آيَةً مِنْ كِتَابِ اللَّهِ، فَدَخَلَ دَارَهُ وَفَتَحَهَا عَلَيَّ، فَمَشَيْتُ غَيْرَ بَعِيدٍ، فَحَزَرْتُ لُوجْهِي مِنَ الْجُهْدِ وَالْجُوعِ، فَإِذَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَائِمٌ عَلَيَّ رَأْسِي، فَقَالَ: «يَا أَبَا هُرَيْرَةَ». فَقُلْتُ: لَبَّيْكَ رَسُولَ اللَّهِ وَسَعْدَيْكَ، فَأَخَذَ بِيَدِي فَأَقَامَنِي، وَعَرَفَ الَّذِي بِي، فَاِنْطَلَقَ بِي إِلَى رَحْلِهِ، فَأَمَرَ لِي بِعُصَى مِنْ لَبَنٍ فَشَرِبْتُ مِنْهُ، ثُمَّ قَالَ: «عُدْ يَا أَبَا هُرَيْرَةَ». فَعُدْتُ فَشَرِبْتُ، ثُمَّ قَالَ: «عُدْ»، فَعُدْتُ فَشَرِبْتُ، حَتَّى اسْتَوَى بَطْنِي فَصَارَ كَالْقَدْحِ، قَالَ: فَلَقِيتُ عُمَرَ، وَدَكَرْتُ لَهُ الَّذِي كَانَ مِنْ أَمْرِي، وَقُلْتُ لَهُ: تَوَلَّى اللَّهُ ذَلِكَ مَنْ كَانَ أَحَقَّ بِهِ مِنْكَ يَا عُمَرُ، وَاللَّهِ لَقَدْ اسْتَفْرَأْتُكَ الْآيَةَ، وَلَا أَنَا أَفْرَأُهَا مِنْكَ. قَالَ عُمَرُ: وَاللَّهِ لَأَنْ أَكُونَ أَدْخَلْتُكَ أَحَبُّ إِلَيَّ مِنْ أَنْ يَكُونَ لِي مِنْهُ حُمْرُ النَّعَمِ.

1838.5375. Абу Хурайра розияллоху анхудан ривоят қилинади:

«Қаттиқ оч қолдим. Умар ибн Хаттобни учратиб қолдим. Ундан Аллоҳнинг Китобидан бир оятни ўқиб беришини сўрадим. У ҳовлисига кириб-чиқиб юриб, уни менга айтиб берди. Ҳеч қанча юрмай, машаққат ва очликдан юзтубан йиқилдим. Қарасам, бошимда Расулуллоҳ соллаллоху алайҳи васаллам турибдилар. «Ҳой Абу Хурайра», дедилар. «Лаббай! Амрингизга мунтазирман, эй Аллоҳнинг Расули», дедим. Қўлимдан тутиб, мени турғиздилар ва аҳволимни кўриб, мени манзилларига олиб кетдилар. Мен учун бир шокосада сут буюрдилар. Ундан ичдим. Кейин: «Яна, эй Абу Ҳирр», дедилар. Яна ичдим. Кейин: «Яна», дедилар. Яна ичдим. Ҳатто қорним тик бўлиб, юлгундек* бўлиб қолди. Сўнг Умарни учратиб қолдим. Унга бўлган ишни сўзлаб бердим ва: «Аллоҳ буни сендан кўра ҳақлироқ кишига топширди, эй Умар. Аллоҳга қасамки, мен сендан оят ўқиб беришингни сўраган эдим, ҳолбуки, ўзим уни сендан яхши ўқир эдим», дедим. Умар: «Аллоҳга қасамки, сени (уйимга) киритганим мен учун қизил туяли бўлганимдан ҳам суюқлидир», деди».

* Юлгун - патсиз ўқ.

Манба: hadis.islom.uz

HADIS.ISLOM.UZ
NUBUVVAT MARVARIDLARI